

1:a söndagen efter Trefaldighet

Predikan 2026-06-07

Kyrkoherde emeritus Sten Rydh, Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige.

Dagens ämne: Gud eller världen

Epistel: 1 Joh. 3:13–18. Evangelium: Luk. 16:19–31.

I Guds, Faderns + och Sonens och den Helige Andes, namn. Amen.

Bön. Käre himmelske Fader! Upplys oss med ditt heliga ord och din Ande så att vi får leva i tro, hopp och kärlek. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext 3:e årg.: Matt. 16:24–27.

24 Jesus sade till sina lärjungar: "Om någon vill följa mig, ska han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig. 25 Den som vill rädda sitt liv ska mista det, men den som mister sitt liv för min skull ska vinna det. 26 För vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ? Eller vad kan en människa ge till lösen för sin själ? 27 Människosonen ska komma i sin Fars härlighet med sina änglar, och då ska han löna var och en efter hans gärningar."

I dagens evangelium (Luk. 16:19ff) har vi lyssnat till Jesu ord om den fattige Lasarus och den rike mannen. Båda kom de efter döden till en plats där de fick möta Abraham. Men skillnaden var stor. Det var egentligen två olika platser. Den fattige Lasarus kom till en glädjemåltid där han fick platsen närmast Abraham. Men den rike mannen kom till en annan plats, där han bara kunde se Abraham långt borta. Mellan honom och Abraham fanns det en djup klyfta som det var omöjligt att ta sig över. Det står också att den rike mannen plågades svårt i lågor av eld.

Vad som är ännu mer skrämmande är att dessa två platser, den ljuvliga platsen hos Abraham och den förskräckliga platsen med eld och plåga finns i verkligheten. Jesus beskriver detta på ett annat ställe med orden: *"Den som tror på Sonen har evigt liv. Den som inte lyder Sonen ska inte se livet, utan Guds vrede blir kvar över honom"* (Joh. 3:36). Samma sak skildrar Jesus när han talar om den yttersta domen. Då säger han till fåren på sin högra sida: *"Kom, ni min Fars välsignade, och ta emot det rike som stått berett för er sedan världens skapelse"* (Matt. 25:34). Men till getterna på den vänstra sidan säger Jesus: *"Gå bort från mig, ni förbannade, till den eviga elden som är beredd åt djävulen och hans änglar"* (Matt. 25:41).

Detta är de två platser som Bibeln kallar himmel och helvete. Den läran är så tydlig och klar att ingen som verkligen läser Bibeln noga kan förneka att detta verkligen är vad Jesus lär. Många ryggar med förfäran tillbaka. De kan inte tro att det ska gå på detta sätt. Men de måste ändå erkänna att det är just vad Jesus säger. Han framhåller om och om igen att det bara finns två vägar: den breda vägen som för till förtappelsen och den smala vägen som leder till himlen. Samma sak framhåller Jesus i dagens predikotext hos Matteus. Han säger där: *"Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ?"* (Matt. 16:26) Den rike mannen hade mycket av denna världens goda, men han hade förlorat sin själ. Han saknade tron på frälsaren, Jesus Kristus. Orsaken till detta är syndafallet. *"Genom en enda människa har synden kommit in i världen, och så har synden och döden kommit över alla människor"* (Rom. 5:12). Utgångspunkten är alltså densamma för alla människor i världen. Vi är födda med arvsynd. Vi är i ett förlorat tillstånd och måste gå förlorade om ingen kommer och räddar oss.

Men Jesus har verkligen kommit till världen för att rädda oss. Paulus skriver: *"Men nu har det uppenbarats en rättfärdighet från Gud utan lag, en som lagen och profeterna vittnar om, en rättfärdighet från Gud genom tro på Jesus Kristus för alla som tror"* (Rom. 3:21f). Det var denna tro den fattige

Lasarus hade. I sin fattigdom och sjukdom hade han legat utanför den rike mannens dörr, och hundarna hade slickat hans sår. Säkert har han då ropat till Gud och bett till honom i sin nöd. Genom tron var han en son till Abraham, inte bara därför att han tillhörde judafolket, utan därför att han hade den tro som också Abraham hade. Det var tron på Guds löfte om frälsningen genom kvinnans säd, genom den frälsare som skulle födas av en jungfru, som Jesaja skrivit om (Jes. 7:14). Det var också den frälsare som skulle bära våra synder och sjukdomar upp på korsets trä. Jesaja skrev: *”Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig... Han blev genomborrad för våra brott, slagen för våra synder. Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade”* (Jes. 53:4f) Jesaja kallade honom också ett barn som skulle födas och samtidigt vara mäktig Gud: *”För ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Far, Fridsfurste”* (Jes. 9:6). Denna tro på den kommande frälsaren hade Abraham haft, och därför kallas han också trons fader.

När nu Lasarus dog kom han också till Abraham, som så troget hade vittnat om Messias som sin frälsare. Jesus säger om Abraham: *”Många ska komma från öster och väster och ligga till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket”* (Matt. 8:11). Jesus säger också: *”Abraham, er far, jublade över att få se min dag. Han såg den och gladdes sig”* (Joh. 8:56). Abraham trodde på löftet.

Samma tro som Abraham hade också den fattige Lasarus. Därför fick han direkt efter döden komma till gästabudet i himmelriket där både Abraham, Isak och Jakob är idag. Visserligen är deras kroppar ännu inte uppståndna, men den dagen kommer snart. Den dagen kommer för alla människor, både troende och icke troende. Men det kommer alltid att finnas två olika platser, liksom för Lasarus och den rike mannen. Efter döden finns inte någon återvändo. De som i detta livet inte har trott på Kristus måste komma till den plats dit där den rike mannen kom. Därifrån finns ingen väg till himlen. Den rike mannen kunde inte komma över till Abraham och Lasarus. Han ville då att Lasarus skulle sända bud till den rike mannens fem bröder så att de skulle låta varna sig när de såg Lasarus uppstånden och levande igen. Men Abraham sade då: *”Lyssnar de inte till Mose och profeterna, så låter de sig inte övertygas ens om någon uppstår från de döda”* (Luk. 16:31).

Vad ska vi då göra i denna situation? Våra egna gärningar duger inte. Det är först om vi lever i tron som Gud låter oss vandra i beredda gärningar. Det är först då den sanna kärleken till vår nästa föds som en frukt av tron. Men själva tron kan vi aldrig få genom våra egna gärningar. Den är enbart en Guds gåva av nåd. Den skänks oss gratis genom Guds ord och de medel Gud har bestämt genom ordet, d.v.s. dopet, bikten och nattvarden. Det är därför Abraham säger att vi ska lyssna till Mose och profeterna, d.v.s. till Guds ord.

Jesus säger i predikotexten: *”Om någon vill följa mig, ska han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig”* (v 24). Att förneka sig själv är erkänna att man är en syndare inför Gud och bekänna det. I den situationen talar Gud först och främst om Kristi kors. Jesus dog på korset för att försona hela världens synd. När vi hör och tror det tar vi emot syndernas förlåtelse. Vi får sedan istället för att följa vår egen vilja följa Jesus i allt han säger till oss. Detta kan leda oss genom bekymmer och svårigheter, genom nöd och ända in i döden. Men det är en salig väg. Det kors Jesus lägger på varje kristen hjälper han oss alltid att bära. Genom sin helige Ande utgjuter han sin kärlek i våra hjärtan. Så ger han oss försäkran om syndernas förlåtelse och evigt liv i himlen. Amen.

Bön. Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska

hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.